

Egyszer minden jóra fordul

Januárban, a gyerekek rengeteg derűs pillanatot éltek át a csoportjukkal, családjukkal. A másodikosok ránéztek a naptárra és szinte el sem hitték, hogy elérkezett a február. Már nagyon várták, hiszen a farsang ideje köszöntött rájuk, az iskolai mulatság, a jelmezes felvonulás, a mókázás ideje. Éppen azon tanakodtak, ki minek fog beöltözni, amikor Ági néni lépett be a terembe.

- Mi ez a csacsogás, csivitelés madárkáim? – nézett körbe mosolyogva a tanító néni.

- A farsangról beszélgettünk, hogy ki minek szeretne beöltözni - csiripelték válaszként a gyerekek.

Nahát, szinte gondolatolvasók vagytok, mert ma éppen a farsangról szerettem volna veletek társalogni. Ülünk le gyorsan a szőnyegre és mindenkit hallgassunk meg, mit tud erről a népszokásról - kérte Ági néni.

A gyerekek egy szempillantás alatt a megszokott beszélgetős helyükre telepedtek és várták Ági néni mit is szeretne mondani.

- Mit tudtok a farsangról? – nézett körbe a tanító néni kíváncsian.

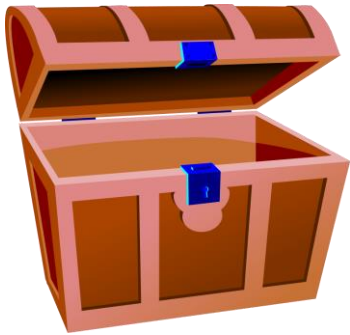
- Én azt, hogy ilyenkor elűzzük a telet, és várjuk a tavaszt – kacarászott Gábor.

- És Mohácson van busójárás - vágott közbe Saci.
  - Az én nagymamám olyan farsangi fánkot szokott ilyenkor sütni, ha hoznék belőle megnyalnatok utána mind a tíz ujjatokat- jelentette ki büszkén Katica.
  - Akkor hozzáál légy szíves, kérd meg szépen a nagymamádat, hogy süssön nekünk! – kérték kedvesen osztálytársai.
  - Na jó, majd meglátom mit mond a nagy, de szerintem biztosan süt nekünk abból a hiper-szuper, fenomenális, mennyei, fergeteges, frenetikus fánkból- nevetett Katica.
  - Fogadjuk, hogy ezt nem tudod elismételni- mondta tágra nyílt szemekkel Peti.
  - Dehogynem – vágott vissza a leányzó és már hadarta is- a hiper-szuper, fenomenális, mennyei, fergeteges, frenetikus fánk.
  - Szerintem, ha ezt elmondod ugyanígy a nagydinak lesz egy óriási adag fánkunk- kacagott jóízűen Ági néni is és megölelte kis tanítványát.
- Az osztály, már a hasát fogta a sok nevetéstől, amikor egy ismerős neszre figyeltek fel:
- Jaj de jó! - örvendeztek a gyerekek - megérkezett a februári mesénk.
- Ahogy a gyerekek ezt kimondták a meseláda lassan elkezdett leereszkedni a szekrény tetejéről és színes konfetti szóródott a

szőnyegre, szerpentinek csavarodtak, lógtak le a lámpákról és farsangi szemüvegek, álarcok kerültek a gyerekek és Ági néni arcára. Ahogy egymásra néztek újra kitört belőlük a nevetés.

3

- Annyira jól nézünk ki – nézett körbe kacarászva Ági néni.

Közben a meseláda leereszkedett közéjük és kitolódott a februári fiók.

- Hű, vajon miről fog szólni az e havi mesénk? - kérdezte tágra nyílt szemekkel Dóri.

Ági néni kivette a papírtekercset és belekezdett a történetbe.

Egyszer volt hol nem volt, volt egyszer egy kislány, Kati. Amikor óvodás volt, már nagyon várta az iskolát. A szüleivel mindent megvásároltak. Iskolatáskát, tolltartót, szebbnél szebb színes, grafit ceruzát és minden mást, amire szükség volt az iskolakezdéshez. Sokat beszélgettek arról milyen lesz, de már hallott róla egy s mást a testvérétől, aki már iskolába járt.

Ahogy közeledett a tanévnyitó egyre többet vette fel hátára az iskolatáskáját, mutogatta és újságolta mindenkinek, hogy ő már nagy iskolás lány. Óriási lelkesedéssel várta azt napot, amikor ő is

elkezdhet írni, olvasni, számolni tanulni. Elérkezett a szeptember elseje. A nagy izgatottságtól már alig bírt aludni, reggel korán ébredt. Szaladt ki anyukájához, aki épp a reggelit készítette:

4

- Mami, mami mikor indulunk? – kérdezte türelmetlenül.
- Nem sokára Kati, légy szíves először menj mosakodni, reggelizzünk meg és utána felveszed a szép ünneplő ruhádat – válaszolta az anyukája.
- Utána indulunk? – bújt oda buksijával anyukájához.
- Így van nyuszikám, keltem a bátyádat, Gábort ő is elkészül, és már itt sem vagyunk – emelte fel Katit anyukája és jól megpuszilgatta.
- Ekkor lépett be a gyerekek apukája, aki haza szaladt a munkából, hogy ő is ott lehessen a nagy napon.
- Elkészült mindenki, ugye nem késtem el? – mondta viccesen és magasra emelte gyermekeit.

Kati büszkén vette fel hátára az iskolatáskáját, mindenkinek újságolta, akivel az utcán találkoztak, hogy ő már iskolás nagylány. Megérkeztek,

megkeresték az leendő elsősök helyét, Gábor odament az osztálytársaihoz és elkezdődött a tanévnyitó ünnepség.

Teltek múltak a napok, Kati sok piros ponttal, csillaggal, matricával tért haza. Jól érezte magát az iskolában, nagyon lelkes volt.

Sok új barátot szerzett, akiket gyakran elhívott magukhoz játszani délutánonként. Kedves volt a tanító nénije, sokszor dicsérte meg, segítőkészsége és szorgalma miatt. Kati napról napra ügyesebb lett.

5

- Nézd mami mit tanultunk ma az iskolában! – mutatta büszkén könyvét vagy füzetét anyukájának.

- Nagyon büszke vagyok rád – puszilgatta meg anyukája.

Úgy elrepült az idő szinte észre sem vették Kati már harmadikos lett.

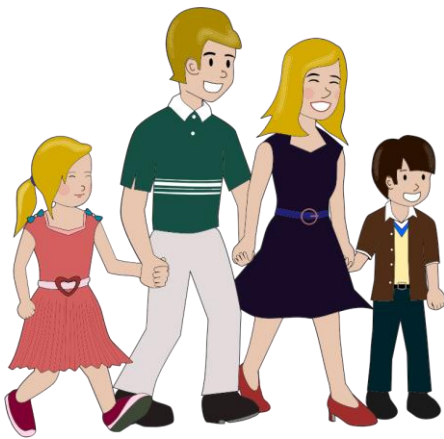
Valami nagyon megváltozott. Már nem volt olyan lelkes, nem szívesen járt iskolába, a házi feladatait is csak összecsapta, de az is gyakran előfordult, hogy el sem készítette. Egyre többször lett beteg, sokszor fáj a hasa és a feje. A családja nagyon aggódott a kislány miatt. Az anyukája és apukája szeretett volna neki segíteni a tanulásban. Kérték, hogy készítse el a leckéjét, de Kati ezt mondta:

- Nincs kedvem tanulni, olyan sokat kell dolgozni a piros pontokért – válaszolta mérgesen.

- De Kati, ne a piros pontokért tanulj, hanem magadért, olyan kitartó, szorgalmas vagy képes vagy elkészíteni a házi feladatokat – biztatta anyukája.

A szülei felmentek még a tanító nénihez is, hogy mi történhetett az iskolában, amitől csemetéjük így megváltozott, de Erzsí néni

megnyugtatta őket, hogy nincs semmi baj, lehet most Kati kicsit fáradt. Sajnos ez a fáradtság, kedvetlenség nem múlt el, sőt a kislány számára egyre nehezebben ment a tanulás. Sokszor volt rosszkedvű, a barátaival sem nagyon játszott. Hiába ült le vele az anyukája, apukája tanulni a helyzet változatlan maradt.

Sokat kirándultak, beszélgettek többek között arról is, hogy mi az, ami gondot okoz a tanulásban. Történt egyszer, amikor Kati környezetismeret témazáróra készült sírva szaladt az anyukájához:

- Mami én ezt nem tudom megtanulni – mondta könnyes szemekkel – már elolvastam milliószer és így sem értem.

- Gyere, próbáljuk meg együtt – vigasztalta anyukája

Bementek a Kati szobájába és anyukájával megtanulták az anyagot, de bizony a témazáró dolgozat így sem sikerült olyan jól, amennyi időt

foglalkoztak vele. A kislányt vigasztalták a szülei, hogy ne keseredjen el, majd kijavítja, hisz mindenki hibázhat és nem a jegyeiért szeretik.

- De hogyan javítom ki Mami, mostanában olyan nehezen megy a tanulás? – búslakodott Kati.

- Mi segítünk neked drágám – vigasztalták a szülei és szorosan magukhoz ölelték.

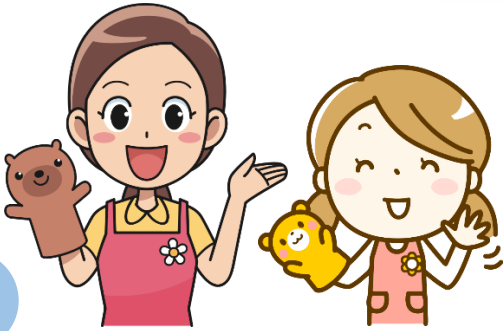
7 Az anyukája és apukája beosztották ki mikor ül le Katival tanulni. Teltek a napok, de az eredménye nem sokat változott. A szülők sem értették mi lehet az oka, hiszen tényleg sokat foglalkoznak a lányukkal. Szegény Kati egy nap olyan rosszul érezte magát, hogy haza kellett hozni az iskolából. A tanító néni javasolta, vigyék el Katit egy kivizsgálásra, mert az iskolában is tapasztalható, hogy Kati megváltozott, segítségre van szüksége.

Rögtön szaladtak az orvoshoz, mi baja lehet a kislánynak. A doktor bácsi megvizsgálta, nem talált semmi gondot, de javasolta maradjon otthon pár napot és pihenjen. Kati szülei azon gondolkodtak, hogyan tudnának segíteni lányuknak.

Azt beszéltek meg, hogy a tanító néni javaslatára elviszik pszichológushoz, olyan szakemberhez, aki biztosan tud tanácsot adni mi a gondja csemetéjüknek.

Felkeresték Eszter nénit, akiről már sok jót hallottak és elmesélték neki miben kérik a segítségét. A pszichológus sokat beszélgetett Katalival. Készített az egyik kollégája segítségével egy vizsgálatot, amiből kiderült, hogy a kislány nagyon értelmes, csak olvasási problémával küzd. Kati még többször meglátogatta Eszter nénit, szeretett vele beszélgetni, játszani. Közben a szülők kerestek egy aranyos tanító nénit, aki olyan gyerekek fejlesztésével foglalkozik, akiknek nehezebben megy a tanulás. A kislány

így ismerte meg Márta nénit, akitől sokat tanult, például azt is, hogyan tanulhat könnyebben. Telt múlt az idő és Kati újra a régi lett. Már nem fájt a hasa, a feje, szívesen ment iskolába, megtanulta, hogyan tanulhat hatékonyan. A jegyei is sokat javultak. Kati családja nagyon boldog volt, hogy kislányukat újra mosolyogni látják.

Itt a vége, fuss el véle köss csomót a végére.